

og høre paa disse Følk og deres morsomme Talemaader, komme de til at deltage i Drifkeriet ofte uden at have Lust dertil, men den Ene og den Anden byder, og saa skulde de ogsaa byde. Siden de saa vide af det, ere ogsaa de blevne forsaldne til Drik og samtidig med, at de blive forsaldne, kommer der mange andre Ting til. Naar et Menneske er drukent, er han let at lokke; saa deltager han i mange Ting, som han ellers ikke vilde deltage i: Spil og Uædelighed; han kan kort sagt let føres fra det ene gale og syndige Skridt til det andet. Derfor mener jeg, at det gjælder navnlig om, hvorvidt det er muligt at kunne faae alle disse efter min Mening nederdrægtige Anstalter, nemlig Udsjæntningsstederne af Brændevin, bairisk Æl og Vin, om ikke aldeles affastede, saa dog i det Mindste indskrænkede i en meget betydelig Grad. For mig staar det saaledes, at disse Udsjæntningssteder mange Gange kunne sættes i Klasse med Prostitutionshusene, idet de efter min Opfattelse føre som en Slags Opdragelsesanstalter over i Prostitutionshusene. Det synes maaste at være Meget at sige, men jeg tror at være i min fulde Ret dertil. Det er noget ganske Forførdeligt, hvad et stakkels ungt Menneske i Drukkenskab kan føres til at gjøre. Derfor mener jeg, at det gjælder hovedsagelig om, at vi kunne komme til at tage Thyren ved Hornene, at vi kunne faae Drifkeriet indskrænket paa en saadan Maade, at det virkelig kan føre til Noget. Dette her er selvfølgelig, som jeg begyndte med at udtale, en Indledning dertil; og derfor er jeg villig til baade at anbefale Lovforslagets Vedtagelse og støtte det efter Evne, men jeg tror, at det Andet er det Store og Væsentlige. Dermed tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget.

Buff: Jeg tror, at store sociale Spørgsmaal ikke kunne løses med eet Slag, men kun til en vis Grad kunne løses efterhaanden ved alvorlig mente Reformforslag. Jeg tror ogsaa, at det i vore Dage meget omtalte Drifkeri- og Brændevinsspørgsmaal i saa Henseende staar i første Række, da der jo er en stor Mængde Mennesker, som drikke Brændevin, men jeg tror ikke, at dette Spørgsmaal kan løses ved eet Slag, det maa løses efterhaanden. Det Forslag, som det ærede Medlem fra Bælum (S. Pederjen) er fremkommen med her til Thinget, anser jeg for at være et Skridt i den Retning, som vi Alle ville være med til, nemlig paa en fornuftig Maade at hæmme Drifkeriet. Jeg tror, at naar vi skulle give Love paa dette Omraade, maa vi se Sagen til begge Sider; vi maa ikke være ensidige eller fanatiske i

denne Sag, thi saa ville vi allerjærest gribe fejl. Jeg læste en Gang i et dansk Blad en Artikel angaaende en Ulempe, som skulde græszere navnlig i de høiere Samfundslag, nemlig Manien for at bruge Morfin, og det blev udviklet i denne Artikel, at der laa i den menneskelige Natur, saadan som den nu engang er, en vis Trang til Stimulationer, enten det nu yttrede sig i at nyde Brændevin som i de nordiske Lande eller i at bruge Morfin, eller i andre Verdensdele i at bruge Opium o. s. v. Jeg tror, at naar vi ville behandle dette Spørgsmaal — jeg er kun Lægmænd i det Stykke, men det forekommer mig, at der er Noget i den Betragtning, der er kommen frem i dette Blad — maa vi gaa ud fra, at der er Noget i den menneskelige Natur, der forlanger Stimulation, det er derfor naturligt og forstaaeligt, at Drikke, som hidse op, ere blevne saa gængse, som de ere blevne, og have taget saa sorgelig Overhaand i vort Følk. Det er Noget, vi Alle beklage, og jeg mener, at vi bør gjøre, hvad der fornuftigvis kan gjøres, for at hæmme det. Det ærede Medlem, der er fremkommen med dette Forslag, har vistnok tænkt paa et gammelt Ordsprog, der siger, at Anledning gjør Dybe. Dette Ord er virkelig sandt, og det er ogsaa fuldt sandt, at disse mange Udsjæntsteder fremme Drifkeriet. Jeg er ikke fuldt enig med det ærede Medlem fra Aalborg (Plesner) i, at de ingen Betydning have; de have den allerstørste Betydning. Det gamle Ordsprog, at Anledning gjør Dyb, skal nok vise sig rigtig ogsaa der. At man saa let kan faae disse Sager, er virkelig mange Gange Anledning til at komme ind paa denne Vej. Derfor tror jeg, at den ærede Forslagsstiller har ikke saa lidt Ret, naar han ved dette Lovforslag vil bidrage til at indskrænke Udsjæntstederne, og naar vi nu hørte det ærede Medlem fra Slagelse (Dahl) for et Dieblit siden meddele Thinget, at i de nordiske Lande er disse Steders Antal ikke eet for flere Tusinde Indbyggere, men i Danmark et for to Hundrede, mener jeg, at der er Nøgen til, at det i Danmark staar saa ilde til, hvad Drifkeriet angaar. Derfor tror jeg, at den ærede Forslagsstiller har fuldkommen Ret i, at det vilde have den allerstørste Betydning, naar vedkommende kommunale Myndigheder kunde finde Anledning til paa den Maade, Lovforslaget anviser, at indskrænke det Uheldige deri. Lovforslaget løser ikke Spørgsmaalet, men det gaar i den Retning, som vi Alle gjerne ville gaa, ved fornuftige og rimelige Lovbestemmelser at hæmme Drifkeriet. Vi skulle ikke bilde os ind igjennem Lovgivningen at kunne naa